

6867 ²⁵/₉ 33: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. om Driftslaan til mindre erhvervsdrivende. 6868

[Steen.]

saa er det dog dobbelt pinligt at skulle henvende sig til et Kommunalraad eller til sin Organisation og have en Erklæring om, at man er værdig til den Hjælp, man søger; nej, lad os nøjes med en Erklæring om, at den paagældende er Haandværker. Det næste bliver vel, at man siger: Naar bare man ser den paagældendes Daabsattest, saa man ved, han eksisterer, er det tilstrækkeligt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal fortsætte ad den Linie.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for deres velvillige Udtalelser, af hvilke jeg kan skønne, at jeg nok kan faa Lovforslaget gennemført. Der er ogsaa faldet kritiske Bemærkninger, men de skal jo ikke tages og er heller ikke fremført som Udtryk for, at man ikke vil gaa med til Lovforslaget, saaledes som det er affattet, men for, at man paa visse Omraader kunde ønske en Udvidelse af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk sagde, at der var fremført Klager over for langsom Ekspedition af de indkomne Andragender, og deri har det ærede Medlem saa sikkert Ret; der er fremført adskillige Klager i saa Henseende, og set fra de paagældende Klagers Synspunkt maa det ogsaa siges, at der kan have været Grund til Klage. Men hvis man skulde opfylde Lovens Bestemmelser og Forudsætningen for at kunne udele disse Laan, saa maatte man gaa til en Gennemgang af de mange Tusinde Ansøgninger, vrage nogle af dem, fordi de overhovedet i Henhold til Lovens Bestemmelser ikke kunde komme i Betragtning, og de maatte, naar der er Tale om Laan, fornuftigvis ogsaa journaliseres paa en saadan Maade, at man senere er i Stand til at tage Papirerne frem uden alt for store Vanskeligheder. Jeg maa jo desværre sige om en hel Del af disse Ansøgninger, at de ikke er fremsat i en saadan Form, at man uden videre kunde behandle dem; man maatte søge nye Oplysninger baade hos Kommunalbestyrelser og paa anden Maade, og de Tilbud, der er blevet givet om Sikkerhedsstillelse, har i mangfoldige Tilfælde været af en saadan Beskaffenhed, at en Brevveksling nødvendigvis maatte finde Sted.

Alt dette har taget megen Tid, og jeg forsikrer, at det ikke har været muligt for

Handelsministeriet at gennemgaa disse over 20 000 Ansøgninger hurtigere, end Tilfældet har været. Vi har ikke haft nogen som helst Interesse i at faa Behandlingen trukket i Langdrag, tværtimod. Nogle af Ansøgningerne har vi maattet afvise af den ganske simple Grund, at de, saaledes som Lovforslagets Bestemmelser er, overhovedet ikke kunde komme i Betragtning; andre har vi maattet stille os meget tvivlende overfor, fordi de Oplysninger, der var givet i første Omgang, var af en saadan Beskaffenhed, at man maatte skønne, at det ikke kunde være rigtigt alt, hvad der var fremført. I adskillige Tilfælde har Forholdet ogsaa været det, at Ansøgningerne først er kommet ind til Ministeriet efterhaanden, efter at der var gaaet nogle Maaneder, enten fordi de ikke er fremsat straks efter Lovens Vedtagelse i Foraaret, eller fordi de har haft Vanskeligheder ved at passere de Myndigheder, Kommunalbestyrelser og Organisationer, der skulde udtale sig om dem, og da der nu her er Tale om Laan og ikke om Tilskud, og da det er Ministeriet, der skal bevilge Laanene, efter at Ansøgningerne er kommet ind med de fornødne Paategninger, har jeg følt mig forpligtet til at administrere saaledes, at jeg ogsaa overfor Rigsdagen i paakommende Tilfælde kunde gøre fyldestgørende Rede for, hvorledes man har administreret, og efter hvilke Linier Laanene er bevilget.

Jeg kan straks sige, at det er min Hensigt at administrere Loven — som den bliver, efter at de foreslaaede Ændringer er vedtaget — saaledes, at de Ansøgninger, der er afslaaet, kan blive taget op til fornyet Prøvelse. Der er ingen Grund til at lade de paagældende indsende nye Ansøgninger; vi har jo Papirerne liggende og kan tage Ansøgningerne op til fornyet Prøvelse, og viser det sig saa ved denne, at Oplysningerne er mere mangelfulde, end vi kan akkviescere ved, maa vi jo skaffe os de Oplysninger, som efter vort Skøn kan skaffes, og som mangler.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk spurgte, om de 3 Mill. Kr. kunde slaa til, og henstillede til eventuel Overvejelse, om ikke Beløbet kunde forhøjes noget. Det er jo en Skønssag, om 3 Mill., $3\frac{1}{2}$ Mill. eller 4 Mill. Kr. er tilstrækkeligt. Vi har skønnet, at hvis vi fik 3 Mill. Kr. foruden de 5 Mill.